

НЕДОСТАТНЯ ОБІЗНАНІСТЬ МОЛОДІ У ПОТРЕБІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ЯК ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сергієнко К. С.

Студентка 2 курсу
спеціальності 231 Соціальна робота

Кулава К. О.

старший викладач кафедри соціальних теорій ФПСР
ОНУ імені І.І. Мечникова

Соціальна робота - актуальна та важлива для сучасного суспільства професійна діяльність, яка є унікальною та створеною для справжніх вольових особистостей з розвиненою емпатією, здатністю вирішувати складні ситуації та багатим внутрішнім світом. Нині професія зазнає стрімкого піднесення, проте важливою перешкодою на шляху її розвитку є недостатня поінформованість щодо ролі соціальної роботи молоді. Ця соціально-демографічна група відіграє значну роль у розвитку суспільства: є провідником соціально-економічного, політичного, демографічного та духовного прогресу, а тому саме від неї залежить майбутнє наших сімей, громади та країни.[1]

Актуальність даного дослідження зумовлена відсутністю широкого визнання професії серед молоді та стереотипністю щодо неї. Нерідко на нашому життєвому шляху зустрічається кліше з приводу того, що соціальна робота-це обов'язково обмежене коло діяльності, благодійність, низька оплата праці, яка не співвідноситься з витраченими зусиллями під час надання допомоги людям, які потрапили у складні життєві обставини. Як наслідок, діючі соціальні служби у більшій мірі укомплектовані фахівцями, які не мають професійно-рівневу кваліфікацію.

Важливим внеском у дослідження даного питання стали праці таких вітчизняних науковців як Лактіонова Г. М., Семігіна Т. В., Топчий Л. В., Лотова І. П., Зверева І. Д. Серед зарубіжних дослідників можна виділити М. Пейна, С. Шардлоу, Ф. Родрігеса та ін.[2]

Посилаючись на дослідження Хлівнюк Т.П., ми приходимо до висновку, що серед вчених гостро стоїть питання щодо набору компетентностей, якими повинен володіти випускник вищих та середніх навчальних закладів для готовності до роботи у соціальній сфері, адже посади, які він може обіймати дуже різнопланові та передбачають широкий спектр для вибору місця зайнятості у державному та недержавному секторі. З появою у нашому житті онлайн-навчання з'явилося більше можливостей саморозвитку та самоосвіти, це пов'язано зі створенням великої кількості онлайн-курсів та платформ для навчання, які освоюють як викладачі, так і майбутні соціальні працівники.[3]

Сучасне суспільство зазнає змін у всіх своїх сферах, що підкріплюється заміною ціннісних орієнтацій на нові, відходом від звичних переконань та

поглядів. У професійній сфері це, на жаль, проявляється у нехтуванні традиційними спеціальностями, такими як: педагог, військовий, соціальний працівник. Обираючи профіль навчання, школярі повинні отримувати достатню кількість інформації про багатоманітність спеціальностей для прийняття зваженого рішення, адже віддаючи перевагу певній професії, спираючись лише на її престижність, молодь ризикує залишитись непрацевлаштованими та професійно-неуспішними через переповнення ринку праці однопрофільними спеціалістами. Важливо також враховувати особистісні здібності, нахили та уподобання-таким чином можна уникнути розчарувань у майбутньому.

Профорієнтація-важливий напрямок залучення абітурієнтів до вступу на певну спеціальність. Згідно з досвідом, найвлучніший метод- запрошення на день відкритих дверей до закладів вищої освіти-під час заходу підвищується інформованість щодо профілю навчання як майбутніх студентів, так і їх батьків. Наступним методом може бути організація сумісного відпочинку абітурієнтів та студентів. Під час даних зустрічей школярі мали б можливість у неформальній обстановці дізнатись більше інформації про соціальну роботу з вуст близької для себе демографічної групи, розвінчування міфів, можливості працевлаштування та пришвидшити процес адаптації.

У ХХІ столітті є можливість застосовувати інноваційні методи профорієнтаційної роботи, наприклад реклама у соціальних мережах як сайту університету, так і загалом соціальної роботи: у вигляді профілю навчання та явища соціального. Кількість аккаунтів у соціальних мережах постійно збільшується, особливо важко уявити абітурієнта, який не користується мережею-інтернет. Відтак, є всі підстави зробити висновок, що даний метод буде користуватись попитом.

Успіх розвитку престижу спеціальності та посилення її значення також полягає у інтеграції - реалізації професійної діяльності сумісними зусиллями та щирою зацікавленістю соціальними працівниками своєю професією, відстоювання професіональних цінностей серед колег з інших галузей соціальної сфери. Створення єдиного структурованого інформаційного поля, яке б контролювало соціальну роботу в окремому регіоні, визначало її актуальність та містило в собі інформацію щодо завдань, форм, методів та технологій практики соціальної роботи, привертало б увагу великої кількості людей та допомогло б поглибити знання абітурієнту.

Підсумовуючі все сказане, відзначимо, що на сьогоднішній день соціальна робота знаходиться на стадії свого формування. Для того, щоб пришвидшити її розвиток, дуже важливо популяризувати спеціальність серед молоді та долучати її до соціальних процесів у суспільстві за допомогою мережі-інтернет та профорієнтаційної роботи.

Список використаних джерел:

1. Технології соціальної роботи. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Під редакцією Шахрай В. М., Київ 2006.
2. Семигіна Т.В., Пожидаєва О.В. Формування компетенностей соціальних працівників: міжнародна та локальна практика Репрезентація освітніх досягнень, мас-медіа та роль філології у сучасній системі наук. Вінниця. 2020

3. Тенденції та перспективи розвитку психології та соціальної роботи у сучасному суспільстві: Збірник матеріалів міжнародної наук. – практ. Інтернет-конф., м. Одеса, ОНУ імені І. І. Мечникова, 5 листопада 2020 р. / Редкол.: Л. М. Дунаєва, О. І. Кононенко, Л. С. Смокова.- Одеса: ОНУ, 2020.